

mulighed for at vælge en standardsats, som har en sådan størrelse, at man kan få dækket sine ekstraudgifter, og vi mener altså, at denne sats kan dække disse ekstraudgifter.

Og når fru Pernille Sams tilkendegiver, at medarbejderne skal motiveres til at rejse ud, vil jeg godt spørge: Ligger motiveringen så i, at man får et beløb ud over det, som man har af ekstraudgifter? For hvis dét er motiveringen, er der jo lige præcis tale om det, vi siger, nemlig at man får et skattefrit beløb oven i den skattepligtige løn, som man så kan have ved siden af. Det er jo det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg kan forstå, at når man i henhold til De Konservative forringer ordningen, så falder den danske eksport også, eller der er i hvert fald et konkurrenceevneproblem. Men betyder det så omvendt, at hvis man flerdobler denne standardsats, så flerdobler man også den danske eksport? Eller hvordan skal incitamentsvirkningen i forslaget ellers forstås?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil prøve at starte bagfra og svare hr. Morten Helveg Petersen først: Jeg er ganske overbevist om, at mulighederne for, at man kan få sine omkostninger dækket, når man er ude at rejse for danske virksomheder, har en afgørende virkning med hensyn til, hvor mange medarbejdere der har lyst til at påtage sig den opgave, naturligvis. Og hvis det bedre kan betale sig at blive hjemme i stedet for at ligge og rode på landevejene andre steder i verden og være væk fra familien det meste af året, er jeg også helt overbevist om, at der er mange, der vælger at lade være.

Til hr. Frank Aaen vil jeg bare sige: Det er nu engang sådan, at medarbejderudgifter er fradragsberettigede. Så kan hr. Frank Aaen synes, det er forkert, men sådan er virkeligheden altså, og jeg synes, det er helt i orden.

Så spurgte den socialdemokratiske ordfører, hr. Jens Peter Verner, om vi ønsker et skattefrit tillæg ud over lønnen, om det i virkeligheden er det, vi går efter.

Dertil vil jeg sige: Vi går efter at sidestille danske eksportmedarbejdere med andre landes eksportmedarbejdere, sådan at danske virksomheders konkurrencevilkår er lig med udenlandske virksomheders. Og hvis det indebærer,

at der er 10 kr. for meget i overskud en enkelt dag, er jeg altså ikke misundelig, vil jeg gerne sige – hvis bare det kan gøre, at man ikke skal samle i kilometervis af bilag og bogføre dem i timevis. Og skulle der være en anelse tilovers, hvad så?

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Da vores ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne gøre et par betragtninger om forslaget.

Ret beset er det vel Det Konservative Folkepartis ønske at komme med et markeringsforslag her, kort før Folketinget sendes på sommerferie, men det ændrer nu ikke ved, at SF vil bruge den kommende tid til nærmere at undersøge, om der faktisk er behov for ændringer, men formentlig ikke sådan, som det ligger i beslutningsforslaget. Men er der behov for nogle almindelige justeringer, vil vi selvfølgelig gerne se på det i samarbejde med de partier, der står bag den eksisterende aftale om rejsegodtgørelse.

Med de bemærkninger skal vi afvise det af Det Konservative Folkeparti fremsatte beslutningsforslag.

Klaus Kjær (DF):

I løbet af et par år er der sket en markant forringelse af tjenesterejsendes skattefrie rejsegodtgørelse:

Indtil 1997 havde man, når man rejste efter regning i udlandet, mulighed for skattefrit at modtage 60 pct. af ligningsrådets satser for skattefrie rejsegodtgørelse til dækning af udokumenterede merudgifter forbundet med arbejdet som følge af, at man var borte fra hjemmet.

Med lovændringen i 1997 blev disse 60 pct. halveret, således at der kun kunne udbetales 30 pct. skattefrit af satsen, oven i købet af en generelt lavere sats.

Samtidig blev det besluttet, at de hidtidige satser for alle lande og erhvervsgrupper fra og med den 1. april 1999 skal nedtrappes, således at der pr. 1. januar år 2001 vil være en fælles grundsats på 256 kr. pr. dag.

Fra den 1. april 1999 kan udgifter til logi i modsætning til tidligere kun dækkes efter regning. Tidligere måtte arbejdstageren finde sig et passende logi, som kunne dækkes af godtgørelsen, mens der i dag ikke er noget incitament til